

11ஆம் தடவை தாய்லாந்தின் பாட்டியா எனும் சூற்றுலா விடுதி நகரில் “ஏசியான்” எனும் தனக்கெனக் காசிய நாடுகளின் கட்டிடமொன்று கட்டப்பட்டதும் இந்தியாவிற்கும் நடக்க இருந்த சந்திப்பு, பொருட்டாகக் காரர்களின் கலவரத்தால் ஒத்திப்போடப்பட்டது.

இதில் பங்கேற்க சன்னிறுந்த இந்தியாவின் வணிகம் மற்றும் தொழிற்துறை அமைச்சர் கமல் நாத் தும் மற்ற பிற நாட்டைத் தலைவர்களும் பாதுகாப்பு தாய்லாந்து தலைநகர் பாங்காங் திரும்பினர். பல்வற்று உலகத் தலைவர்கள் சந்திக்கும் கட்டிடங்களில் உலகமயத்திற்கு எதிராகப் போராடும் மக்கள் தமது எதிர்ப்பை காட்டுவது வழக்கம்தான்; அதுவும், ஜனநாயகத்தின் ஒரு அங்கம் என்று ஏற்றிருந்தார்கள். ஆனால், இங்கே ஒரு கட்டிடமேரது செய்யப்படும் அளவுக்கு நடந்ததை பல நாடுகளால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அப்படி தாய்லாந்தில் என்னதான் பிரச்சினை?

இதுவரை பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட இராணுவப் புரட்சிகள் நடந்திருக்கும் தாய்லாந்தில் இன்னும் மன்னர் பரம்பரையினர் அங்கீகாரத்தோடு வாழ்கின்றனர். ஏழ்மையும், சிலைவமும் கரிய மூரண்பாட்டுடன் பிரிந்திருக்கும் நாட்டில், ஏழைகளுக்கு எந்தக் காலத்திலும் பெயரளவு ஜனநாயகம் கட்டக் கிடைத்ததில்லை. ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தாக்கீதின் எப்பவரது தலைமையில் திறந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் ஆட்சி செய்தது. தாக்கீதின் கட்ட அந்நாட்டில் பிரபலமான தொழில்துறை முதலாளி என்றாலும், இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் ஓரளவுக்கு ஜனநாயகமும், சூதந் திரமும் இருந்தது. ஒப்பீட்டளவில் ஊடகங்களுக்கும் கட்ட சூதந் திரம் இருந்தது. மேலும் ஏழைகளுக்கு ஆறுதல் தரும் அளவில் பல சமீகநலத் திட்டங்களும் இவர் காலத்தில் அமலுக்கு வந்தன. நமது நாட்டில் இருக்கும் கவர்ச்சித் திட்டங்கள் போலத்தான் இவை என்றாலும், அந்நாட்டு மக்களுக்கோ அவையே ஏக கப்பெருமச்சாக இருந்தன. இததைத் தவிர, தாக்கீதின் ஆட்சியில் நாட்டின் தற்கு பகுதியில் இருக்கும் மலாய் முசுலீம் சிறுபான்மையினர் மீது படுதலுக் கதிதிரான போர் என்ற பெயரில் ஏறக்குறைய 3000 பேர் வரை கொல்லப்பட்டனர். இந்த அடக்குமுறையெல்லாம் பிரச்சினை என்று பாரக்காத எதிர்க்கட்சிகள், தாக்கீதின் அரசு செய்த ஏழைகளுக்கான சமேநலத் திட்டங்களை மட்டும் கடுமையாக எதிர்த்தன.

இந்நிலையில்தான், 2006ஆம் ஆண்டில் இவரது ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு இராணுவம் ஆட்சிக்கு வந்தது. இதற்கு முன் 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஜனநாயகத்திற்கான மக்கள் கட்டிடமொன்று எனும் எதிர்க்கட்சிகளின் கட்டிடணி தாக்கீதின் அரசின் ஊழலை எதிர்ப்பதாகப் போராடி வந்தன. ஆனால் இவர்கள், தாக்கீதின் தன்னாட்டில் நடத்திய மனித உரிமை மீறலைப் பற்றி வாய்திறக்கவில்லை. இதன் விளைவாக தாக்கீதின் நாடாளுமன்றத்தைக் கலத்ததுவிட்டு மறுதிற்தலுக்கு உத்திரவிட்டார். இதையும் எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இந்தப் புதிய சட்டத்தின் அம்சங்களைப் பார்த்தால், தாய்லாந்து மத்திய காலத்திற்கு திரும்புகிறதா என்று கட்டத்தோன்றும். இதன்படி சனெட்டின் பாதி உற்புபினர்கள் தரே வு சயெய்ப்படுவதற்குப் பதில் இராணுவத் தால் நியமிக் கப்படுவார்களாம். இப்படி அரசியல் கட்சிகளின் சயெல் பாட்டிற்கு மறமைகமாகத் தடவைதிக் கப்பட்டது. மற்றபடி மூதலாளிகளும், பணக் காரர்களும் தங்கள்தாங்களே சனெட்டிலும் நீதிமன்றத்திலும் நியமித்துக் கொள்வதற்கு இந்தப் புதிய சட்டம் வழிவகை செய்தது. மற்றபடி, நாட்டின் வரவசுலெவாத் திட்டத்தில் இராணுவத்திற்கான பங்கு பரூமளவூ அதிகரிக் கப்பட்டது. இது அப்படியே இராணுவத்தின் அதிகார வர்க்கத்திற்கு சலெலும் என்பதை விளக்கத் தவேயிலல்லை. முக்கியமாக இந்தப் புதிய அரசியல்மைப்புச் சட்டம், இராணும் ஆட்சி கவிழ்ப்பு நடத்தினால், அதை எதிர்ப்பதற்கு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமையை ரத்து செய்ததுடன், இனிமேல் இராணுவம் நடத்தவிராக்கம் ஆட்சிக்

Written by

Tuesday, 09 June 2009 19:31 - Last Updated Saturday, 20 June 2009 05:59

தெரிவிப்பவர்கள் கட்ட அவர்களது கணினி ஐ.பி எண்ணை வதைத்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, எந்த வழக்குமில்லாமல் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், மற்றவர்களின் கதியைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மன்னார்க்கும், இராணுவத்திற்கும் மட்டுக்குடியினார்க்கும் ஆதரவான கட்சிகளின் தொண்டர்கள் மஞ்சள் சட்டை அணிந்து கொண்டு இந்த பாசிசத்தை ஏவி வருகின்றனர். இதனை எதிர்த்து தாக்கீனின் கட்சிக்கு ஆதரவான சிவப்பு சட்டை அணிந்த தொண்டர் படையோரம் வருகிறது. உண்மையில் இங்கே கட்சி நடத்த முடியாது என்பதை புரிந்து கொண்டு தாக்கீனின், வலிநாடு சனம் அங்கிருந்து தனது கட்சியினரிடம் பேசி வருகிறார். ஆனால், இந்த சிவப்பு தொண்டர் படையோரம், தாக்கீனின் வரம்புகளை மீறி உண்மையான ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தை வீச்சாக நடத்தி வருகிறது.

இப்படித்தான் ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும்மான பகைமை தாய்லாந்தில் ஒரு பாரிய வர்க்கப் போராட்டத்தை பரப்பி வருகிறது. உலகமயத்தின் காலத்தில் உள்ளூரில் பெயரளவு ஜனநாயகம் கட்டத் துவையில்லாமல், அதுவும் உலகமயம் வற்புறுத்தும் ஏழைகளுக்கான சமேந்தலத்திட்டங்களைக் கட்ட சகிக்க முடியாமல் தாய்லாந்தில் இராணுவம், பணக்காரர்கள், நீதிமன்றங்கள், ஊடகங்கள் கட்டிச் சேர்ந்து கொண்டு பெரும்பான்மை மக்களின் மலே பெரும் அடக்குமுறையை ஏவி வருகின்றன. இதற்கு அறிவாளிகளும், தன்னார்வக் குழுக்களும் கட்ட ஆதரவு தெரிவிக்கிறார்கள் என்றால் சில வந்தரங்களின் வலிமையையும், ஏழைகளுக்கெதிரானவர்கள் தான் இவர்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் “ஏசியான்” கட்டிடமைப்பின் சந்திப்பை முடக்கிய அந்த கலக்காரர்கள் வறையாருமல்ல, இந்த சிவப்பு படையினர்தான். பல நாட்டு மந்திரிகளை வலியுறுத்தி, உள்துறை அமைச்சகத்தின் அதிகாரிகளை பணயக்கைதிகளாகப் பிடித்து போர்க்குணமிக்க முறையில் அந்த போராட்டம் நடப்பெற்றது. இதனை வதைத்து அரண்டு போன இராணுவத்தைக் கலி அரசாங்கம், நாட்டில் அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்து துரப்புகளின் ஆயுத வலிமையைக் கொண்டு அடக்குமுறையை ஏவி வருகிறது. ஆனால், அந்த சிவப்பு சட்டைப் படையோரம் அடிப்பணிவதாக இல்லை. இதில் தோற்றால் நாம் நிரந்தர அடிமைகளாக நிலைபெறும்வோம் என்பதை புரிந்து கொண்டு தாய்லாந்து நாட்டின் ஏழைகள் அதாவது, பெரும்பான்மை மக்கள், சிவப்பு சட்டை போராட்டத்தில் நாள்தோறும் அணிதிரண்டவாறு போராடுகிறார்கள். ஒரு சிலரைச் சுட்டிக் கொண்டு போராட்டத்தை முடக்க நினைத்த இராணுவம், பெரும் திரளான மக்கள் வருவதைக் கண்டு மிரண்டு போயிருக்கிறது.

Written by

Tuesday, 09 June 2009 19:31 - Last Updated Saturday, 20 June 2009 05:59

விரைவில் இந்த பாசிச அதிகாரவர்க்கம் தண்டிக்கப்பட்டு தாய்லாந்தில் புதிய மக்களாட்சி நிலைபெறும் என பதில் ஐயமில்லை. உரிமைகளை இழந்து மந்தைகளைப் போல இவ்வளவுநாள் நடந்து கொண்டதை அறிந்துள்ள மக்கள், இந்த முறை தோற்றால் எழுவதற்கு வகைநாள் பிடிக்கும் என பதையும் புரிந்து கொண்டு போராடுகிறார்கள். விரைவில் மஞ்சள் சட்டைப் படையை புறமுதுகு காணச் செய்து, சஞ்சல சட்டைப் படையை வலையும். அதையும் நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம்.

கட்டுரையாளர்: பச்சையப்பன்

புதிய ஜனநாயகம், ஜூன் '2009,